

Publicerad 2017-10-10 19:16 av Monica Mill

Tankar inför en gammal Hallandsgård med halmtak.

Larsagården

Jag kan inte låta bli att undra över er som bodde här förr
bakom denna lilla nötta ryggåsstugedörr.

Vilka samlades här vid spisen av välvd och vitkalkad sort?

Vilka stannande hela sitt liv här och vilka sökte sig bort?

Hur såg ni ut? Vad trodde ni på? Hur var ni mot varann?

Vad var det för tankar ni hade, vad var det för drömmar ni spann?

Jag kan inte låta bli att undra hur era dagar såg ut.

Fanns det plats för sång mitt i slitet, tog arbetat någonsin slut?

Fanns det tid för lek, för att njuta av naturen när ni gick ut?

Vad var det för sagor som hördes vid elden till snöstormens tjut?

Hur var det med pengar och trygghet? Var det ofta ni frös eller svalt?

Hur smakade maten i stugan, var den inte otäckt salt?

Och när ni sov så många här, blev det inte trångt och kiv?

Eller var det rentav mysigt och bra för ert kärleksliv?

Det skulle inte förvåna mig om ni sveper förbi här ibland,

för att se om ni känner igen er, för att minnas lite grann.

Det skulle inte förvåna mig om tomten i lagårn bor kvar.

Men han är nog pensionerad och folkskygg på gamla dar.

Kan torvtaket minnas geten? Trilla aldrig den rackarn ner?

Den har gått till sällare beten, nu stängas den inte mer.

Det skulle inte förvåna mig om ni sveper förbi här just nu.

Kikar in genom fönstret i taket och undrar försynt: -Vem är du?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Monica Mill med Poeter.se id #99208 innehar upphovsrätten